Verslaggeefster Vanda de Haan (achterste rij, derde van links) produceert zo weinig mogelijk geluid. Foto Jolanda Hoogendoorn

Zoetgevooisde stem niet nodig

Help De Haan aan een hobby

Wie heeft er geen hobby? Verslaggever Vanda de Haan. Daarom vraagt zij lezers van Dagblad Zaanstreek om een nieuw tijdsverdrijf te verzinnen. Dat kan van alles zijn: van skateboarden tot en met breien. Tips? Stuur ze naar v.de.haan@hdcmedia.nl of via Twitter naar @vdhaan

DOOR VANDA DE HAAN

ASSENDELFT - Zuiver zingen en een toon overnemen. Voorwaarden die dirigent Amèl van der Hulst (51) stelt aan iemand die tot de gelederen van het Assendelftse vrouwenkoor 't Zingt Geheid wil doordringen. Ditmaal word ik op de proef gesteld.

Zwaar op de proef gesteld. Want ik ben op zijn zachtst gezegd geen nachtegaaltje. „Ach joh, ga gewoon naast iemand staan die wel kan zingen", tipt een koorlid mij, terwijl ik jenaplanschool De Bijenkorf aan de Saenredamstraat binnensnel.

De vaste oefenplaats van het koor, weet Rini Huigen. Deze 52-jarige Wormerveerse is de reden waarom ik een dinsdagavond doorbreng bij 't Zingt Geheid. „Zelf zit ik hier al bijna tien jaar. Mijn schoonzusje nam mij mee. Zij is inmiddels weg, maar ik ben blijven plakken."

Waarom? „Gewoon, er heerst een goede sfeer en de groep is leuk. Ze betrekken je gelijk bij alles. En we zingen a capella. Dat is wel een uitdaging. Ik dacht: dit is vast iets voor jou."

Zonder mijn reactie af te wachten, drukt Huigen mij een map in de handen. De teksten van de nummers, verduidelijkt ze. Nieuwsgierig open ik het plastic geval en het begint me onmiddellijk te duizelen. De pagina's staan bomvol noten.

„Ben je een soprano?", vraagt dirigent Van der Hulst geïnteresseerd. Sorry, wat? Ik heb geen idee. „Ga daar maar staan. Soprano is wel zo makkelijk, dan zing je met de melodie mee."

Ze wijst op een vriendelijk ogende dame. Joke Kok, stelt ze zichzelf voor. „Het komt helemaal goed", beweert Kok, terwijl de moed me in de schoenen zakt. Zelfs de opwarmoefeningen, waarmee de stem losgeschud dient te worden, bieden geen soelaas.

Desondanks zet ik mijn beste beentje voor. Met Kok - die glaszuiver zingt - als grote voorbeeld probeer ik de overige dames bij te benen. Een lastige opgave. „Je bent niet de enige die geen noten kan lezen", vertrouwt de 61-jarige Assendelftse - en langstzittende lid - mij in een zachte stem toe, terwijl ik naar de papieren in de map tuur. Ze heeft wederom opbeurende woorden paraat als ik struikel over het muziekrepertoire, waar ook Franse en Duitse nummers tussen zitten. „Eerst hadden we ook nog Hongaarse en Poolse muziek. Daar hadden bepaalde dames moeite mee", aldus Kok.

Na ruim een uur gezang, loop ik met mijn hoofd omlaag naar de dirigent. Tijd voor haar oordeel. „Ik weet niet hoe je zong. Je kwam niet boven het geluid uit", geeft Van der Hulst toe. Goed zingen is aan te leren, meent ze. Zelfs bij mij. „Helemaal als je zelf hoort wanneer je vals zingt." Tja, ik denk toch dat ik het bij mijn nieuwe tactiek houd: staan naast iemand die goed zingt en zelf zo min mogelijk geluid produceren. Daar wordt iedereen blij van.

Zingen moet je liggen. Dat is het belangrijkste. Een zoetgevooisde stem is geen verplichting. Daarnaast is het een gezellige en redelijk goedkope hobby.

Uitdagend: 7 Kosten: 8 Voldoening: 5 Moeilijk: 8 Eindoordeel: 7